

A Fővárosi Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - dr. Nagy János ügyvéd (címe.) által képviselt I.rendű alperes neve Szerkesztősége (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. április 12. napján kelt 33.P.21.083/2018/5. számú ítélete ellen az I-II. rendű alperesek részéről 6. sorszám alatt előterjesztett és Pf/3. sorszám alatt kiegészített fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. rendű alperes által szerkesztett és a II. rendű alperes által kiadott ...hu weboldalon 2018. február 20. napján „Azonnali vizsgálat a ...ban: Ki csempészett be műezzt a sajtótájékoztatóra?” címmel cikk jelent meg, mely az alábbiakat tartalmazta egy videó mellett: „Azonnali vizsgálat a ...ban: Ki csempészett be műezzt a sajtótájékoztatóra? A felperes remegő hangon adta ki az utasítást. Azonnali vizsgálatot rendelt el a botrányos műezzin-ügyben.” A cikk beszámolt arról, hogy mint ismeretes, valakik meghekkelték a pártelnök mai sajtótájékoztatóját, ahol egyszer csak váratlanul érces hangon énekelni kezdett egy műezzin. Tájékoztatót, hogy a felvételek és az élő közvetítés tanúsága szerint ideges szaladgálás kezdődött a teremben annak érdekében, hogy kiderítsék honnan is jön a műezzin éneke. Közölte, hogy a ... értesülése szerint a sajtótájékoztató után remegő hangon adta ki az utasítást, hogy azonnal derítsék ki, hogyan került a műezzin-ének a sajtótájékoztatóra. A videó önmagáért beszél.

A felperes keresetében olyan tartalmú helyreigazítás közzétételére kérte kötelezni az alperest, miszerint az cikkükben valótlanul állították, hogy a felperes azonnali vizsgálatot rendelt el annak érdekében, hogy kiderítsék a ... 2018. február 20. napján megtartott sajtótájékoztatóján ki játszott le olyan hangfelvételt, amelyen egy imádkozó műezzin hangja volt hallható. A valóság ezzel szemben az, hogy miután még a cikkük megjelenése előtt kiderült, hogy a sajtótájékoztatón a műezzin énekét ..., a ... egyik budapesti vezetője játszotta le, aki magát újságírónak kiadva jutott be a rendezvényre, a személyének kiderítése érdekében semmilyen vizsgálatot nem kellett lefolytatni, a felperes ilyenre nem adott utasítást, és ilyen vizsgálat a ...ban soha nem is zajlott.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy a helyreigazítás nem felel meg a Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglaltaknak, tekintve, hogy a helyreigazításban azt írták, hogy a ...

sajtótájékoztatóján történt az esemény, azonban erre vonatkozó közlés nem hangzott el. Kifogásolta azt is a valóság közlésénél, hogy nincs köze a cikkben szereplő tényekhez annak, hogy ... a ... egyik budapesti vezetője játszotta le a műezzin-énekét.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az I. rendű alperest, hogy az általa szerkesztett www.... hu portálon 18 órán keresztül önálló hírként az eredetivel azonos helyen és betűszedéssel a portál főoldalán, majd ezt követően az ott 2018. február 20. napján az „Azonnali vizsgálat a ...ban: Ki csempészt be műezint a sajtótájékoztatóra?” címmel megjelent cikk címe alatt, annak szövege előtt, amíg a cikk a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül tegye közzé az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás: Az internetes portálunkon 2018. február 20-án »Azonnali vizsgálat a ...ban: Ki csempészt be műezint a sajtótájékoztatóra?« címmel a megjelent cikkben valótlanul állítottuk, hogy felperes neve azonnali vizsgálatot rendelt el annak érdekében, hogy kiderítsék, a ... 2018. február 20-án megtartott sajtótájékoztatóján ki játszott le olyan hangfelvételt, amelyen egy imádkozó műezzin hangja volt hallható. A valóság ezzel szemben az, hogy miután még a cikkünk megjelenése előtt kiderült, hogy a sajtótájékoztatón a műezzin énekét ..., a ... egyik budapesti vezetője játszotta le, aki magát újságírónak kiadva jutott be a rendezvényre, a személyének kiderítése érdekében semmilyen vizsgálatot nem kellett lefolytatni, felperes neve ilyenre nem adott utasítást, és ilyen vizsgálat a ...ban soha nem is zajlott.”

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 44.450 forint perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000 forint illetéket.

Az elsőfokú bíróság döntését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1) bekezdése, 496. § (1) bekezdése, a Magyarország Alaptörvényének (Alaptörvény) IX. cikk (1), (2), (3), a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1), (2), (3) bekezdése, 10. §, 12. § (1), (2) bekezdéseire alapította, mely rendelkezéseket ítéletében idézett. Ismertette továbbá a helyreigazítási igény tartalmi vizsgálatának legfőbb szempontjait tartalmazó PK 12. számú, PK 13. számú, PK 14. számú és PK 15. számú állásfoglalásait. Az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB határozata, a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatának indoklásának részleteit.

A PK 12. számú állásfoglalásra is figyelemmel, a közlemény teljes tartalmát, a szöveg egészét és összefüggéseit tekintve, az átlagolvasó szemével értékelte, és úgy ítélte meg, hogy az alperesi cikkben megjelentek teljes egészében tényállításnak minősülnek.

A PK 14. számú állásfoglalásra hivatkozva kiemelte, hogy az alperesnek kellett bizonyítania a tényállítások valóságtartalmát. Az alperes azonban ezt nem kívánta bizonyítani, ehelyett azzal védekezett, hogy a helyreigazító közlemény olyan részt is tartalmaz, mely nem szerepelt a cikkben, a valóság közlésének nincs köze a cikkben foglaltakhoz.

Az alperes fenti védekezését az elsőfokú bíróság nem fogadta el. A PK 15. számú állásfoglalás alapján hangsúlyozta, hogy a helyreigazító közleményből egyértelműen ki kell tűnnie annak, hogy az adott cikk mely tényállítása volt valótlan. A közleményben ezért, ahhoz kapcsolódóan olyan többlettényállási elem is közzétehető, amely bár eredetileg nem szerepelt a cikkben (az a tény, hogy maga a sajtótájékoztató a ... sajtó-tájékoztatója volt), azonban teljes körű tájékoztatáshoz hozzá tartozik, azzal együtt válik teljessé a helyreigazítás.

Figyelemmel arra, hogy az alperes fenti védekezése nem foghatott helyt, a cikkben megjelentek valóságtartalmát nem bizonyította, ezért a keresetnek helyt adva a PK 15. számú állásfoglalásban foglaltak alkalmazásával, a rendelkező részben foglalt helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte az alperest.

A perköltségről a Pp. 81. § (1), (2) bekezdései és 82. § (1), (2) bekezdései, valamint a 83. § (1), (2) bekezdései, 499. § (1) bekezdése alapján határozott. A felperesi jogi képviselő perköltségigényét

nem találta eltúlzottnak, annak összege az általa előterjesztett keresetlevelet, valamint a tárgyaláson való megjelenést és felkészülést is figyelembe véve elfogadható volt, ezért a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján 35.000 forint + áfa összegű perköltség megfizetésére kötelezte a II. rendű alperest.

Az ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben kérték az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását. A másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbíráltai jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjában jelölték meg.

Fellebbezésüket arra alapították, hogy a felperes helyreigazítási kérelme nem felelt meg a jogszabályi követelményeknek, ezért a kereseti kérelmet az elsőfokú bíróságnak el kellett volna utasítania.

A felperes legfeljebb arra a közzétételére kérhette volna az alpereseket, hogy valótlanul állították, hogy a felperes azonnali vizsgálatot rendelt el a botrányos műezzin-ügyben. Ezzel szemben a felperes már a valótlan tények körében olyan közléseket kér megjeleníteni (pl. a ... 2018. február 20-án megtartott sajtótájékoztatója), amelyek nem szerepeltek a cikkben.

A való tények bemutatására irányuló közlemény pedig messze túlmutat a cikkben szereplő és a felperes által sérelmezett közlések körén. A felperes nem kérheti olyan helyreigazítás közzétételét, amely tartalmában nincs összhangban a sérelmezett közléssel.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta, és a feltárt bizonyítékokból okszerű következtetéseket levonva hozta meg ítéletét, mely során sem anyagi, sem eljárásjogi jogszabályt nem sértett. Kiemelte, hogy a valótlan állítások megjelölése vonatkozásában sem igaz, hogy ne szerepelt volna az I. rendű alperes cikkében, miszerint annak apropóját egy 2018. február 20-ai sajtótájékoztató adta. Az írás 2018. február 20-án került fel az I. rendű alperesi weboldalra, a főoldalra ráadásul és a cikkben is az szerepel, hogy „valakik meghekkelték a pártelnök mai sajtótájékoztatóját”.

A cikkből egyértelműen kiolvasható tényadatra való utalás a sajtótájékoztató idejére, illetve az arra vonatkozó közlés, hogy ki tartotta a sajtótájékoztatót. Ezt a helyreigazítást tartalmazó közleményből nem lehet elhagyni.

Hangsúlyozta, hogy a helyreigazítás csak akkor töltheti be társadalmi rendeltetését, ha abból nem pusztán az derül ki, hogy nem rendelt el semmilyen vizsgálatot a sajtótájékoztatón történtek miatt, hanem annak oka is megismerhető az alperesi olvasóközönség számára. Az elsőfokú ítélet helyesen következtetett arra, hogy a teljes körű tájékoztatáshoz az egyébként az alperesek által sem vitatott valós tények részletes közlése szükségszerűen hozzátartozik.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem korlátai között, az ott megjelölt felülbíráltai jogkörök korlátaira is figyelemmel vizsgálta felül. A másodfokú bíróságnak a fellebbezésben foglaltak alapján abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a konkrét sajtótájékoztató szerepeltetése a helyreigazítási kérelemben és az elrendelt sajtóhelyreigazító közleményben, túlmutat-e a cikkben közölt tartalomra. Értékelni kell továbbá, hogy a valós tények közlése körébe tartoznak-e a műezzin énekét lejátszó személyre, annak kiderítésére vonatkozó részletek, vagy ezek közlése az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint közölhető valós tények körét meghaladja.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett az alábbi indokolásbeli kiegészítések mellett.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében helyes indokolással mutatott rá, hogy a sajtótájékoztatót tartó személy és a sajtótájékoztató ideje „a pártelnök mai sajtótájékoztatóján” részletből, és a cikk megjelenésének feltüntetett időpontjából következtethető. A cikk tartalmán túlmutató helyreigazítási kérelemre alapított védekezésnek ebben a tekintetben a ténybeli alapja is hiányzott. Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti helyreigazító közlemény jogszabály szerinti tartalmi kereteit a helyreigazítással érintett esemény azonosítására szolgáló kiegészítő adatok közlése egyebekben nem haladná meg.

A helyreigazítást kérőnek az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti valós tények közlésének kérésével arra is joga van, hogy a valótlan történések helyett a valós történésekről való tájékoztatás megadását kérje. Az Smtv. 12. § (1) bekezdése és a PK 15. számú állásfoglalás alapján sem értelmezhető a közölhető valós tények köre akként, hogy a helyreigazítás kizárólag a valótlan állítás tagadására, jelen esetben annak közlésére korlátozódhatna, miszerint nem rendelt el a felperes azonnali vizsgálatot a műezzin ének kapcsán.

A helyreigazító közlemény akkor tudja betölteni az Smtv. 12. § szerinti rendeltetését a valós tények tekintetében, ha annak címezte, az olvasó számára érthetően megismerhetővé teszi, hogy a valótlan tényállítás szerinti esemény, vagy eseménysor helyett a valóságban mi történt. Mivel a valótlanság abban állt, hogy a felperes a cikk közlésével szemben nem rendelt el azonnali vizsgálatot a műezzin éneket megszólaltató személy megállapítására, a másodfokú bíróság egyetértett azzal a felperesi érveléssel, hogy azok a körülmények, és történések, amelyek az azonnali vizsgálat elrendelését szükségtelessé tették, a helyreigazítás rendeltetését szolgáló valós tények közlésének kereteit nem lépték túl.

A fellebbezésben hivatkozott okból ennél fogva nem volt alap eltérő jogkövetkeztetés levonására, az elsőfokú ítélet megváltoztatására. Az elsőfokú bíróság által közölni rendelt helyreigazító közlemény szövege megfelelt az Smtv. 12. § (1) bekezdésnek, illetve a PK 15. számú állásfoglalásnak.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, erre tekintettel a felperes javára a másodfokú bíróság a Pp. 364. § folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5) bekezdés alapján, óránként 2.500 forint munkadíjat, és a csatolt költségjegyzék szerint négy órát figyelembe véve összesen 10.000 forint + áfa ügyvédi munkadíj mint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a II. rendű alperest.

A le nem rótt fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2018. július 11.

dr. Kisbán Tamás s. k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s. k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s. k.
bíró